

DEL CERTÀMEN DEL CENTRE CATÓLIC : La Reina de la Festa, senyoreta Lluïsa Serra
La Cort d'Amor, senyoretas Assumpció Romagueras, Pepeta Farràs, Maria Marcó i Mercè Clapés

REVISTA

PASSAR...

A SANTIAGO PARADA

Quan s'arriba a un poble, a una ciutat, per primera vegada, el primer què ha de fixar la vostra atenció no és ni la catedral, ni el castell, —aquell castell de moros de tots els pobles!— ni la casa de la vila, ni cap edifici, ni cap muralla històrica, ni cap passeig.

El primer què ha de fixar la vostra atenció són les dones del poble, de la ciutat on arribeu. El poble, la ciutat, eren inèdites per a vosaltres, eren com una capsa closa, com un llibre tancat. Les dones que veieu passar, us diràn el secret del poble, de la ciutat. Perquè elles en són la flor. Les dones fan els pobles, podríem dir. Són la seva civilització. La seva dolça feminitat fa amable i hospitalari el poble, la ciutat desconegudes. Pel somriure de les dones gentils us sentiu un xic a casa vostra.

Una, té els ulls negres; un perfil agut de medalla antiga; una mètxa rissada damunt el rostre pàl·lid, i vesteix una ro-

ba color grossella. Una altra, és rossa com una verge d'altar i com una verge d'altar va vestida de blau, però sota aquell vestit s'encén la seva carn madura i blanca. Una altra té una veu dolcíssima i consoladora, de germana de la caritat.

I sempre són les dones les que us recorden els pobles coneguts, les ciutats corregudes. Aquella bruna, modista de Madrid! Aquella papillon del casino de Santander! Aquella pàl·lida endolada de Infantes! Aquella rosseta de València! Aquella miss d'Alicant, que tenia l'encís d'una nova dama de les camèlies! Aquella cantora de Córdoba! Aquella ballarina de la Caleta de Màlaga! Aquella filla de coronel de Toledo, que tenia una gràcia andrògina de quadro antic! Aquella noruega de Sant Sebastià que tenia els ulls grisos i els cabells rossos de les heroïnes d'Ibsen i de Bjornson!...

Tot això vé a tom de què hem passat unes hores a Granollers i de què per a il·luminar el record d'aquestes hores sempre tindrem la claror d'uns ulls de dona.

LLUÍS CADDEVILA

(Escrit expressament per a LA GRALLA.)

Aquest número ha passat per la censura governativa,

El contrabaix

Carinyosament abraçat al teu coll, el professor d'orquestra et fa pessigolles al llombrigo arrencant del fons del teu descomunal ventrell una ronquera greu que et fa vibrar els nirvis i brandar el cap en un moviment pausat de dormilega que es desvetlla.

Sembles un tità a punt de prendre el cel per assalt i, oh, paradoxal, tens una ànima tan senzilla i vergonyosa, que fas esforços per a amagar-te darrera els teus companys, els violins, quan els aplaudiments d'un públic convençut orlen de glòria la teva orquestra.

El triomf en els concerts està en les teves mans; un temps avençat o retrasat produïrien el desconcert, el soroll ingrat; però tú, bode naixensa, assenya-les amb la veu el compàs just com qui no fa res, amb l'aire d'un resignat a no fer mai res més.

Que poques vegades deixen lluir la teva veu convincent! I encare, quan així és, claven les ungles en els teus nirvis com demanant a la teva ànima de fera adormida l'udol profund, la quelxa rabiosament continguda de la dolor causada.

Contrabaix humil, contrabaix assenyat: no t'ofenguis si algú vol confondre't amb el violón. Cert que tens la seva mateixa figura; però tú sabs bé que sones una octava més baixa que ell; i amb dignitat magestuosa desprecia les riotes dels que es mofen del teu volum, quan, lligat sobre la vela d'una tartana, trisques per les polsoses carreteres.

Contrabaix amable: la teva veu sempre aciençada i confidencial em plau molt més que les estridències enutjadores d'un cornet baladrer.

XIXU

L'interès nacional

reclama dels bons patriotes la preferència per als productes el·laborats en la nostra terra

La casa Productos Lácteos S. A.

fabrica en el país (Manlleu) les marques de LLET CONDENSADA

Núria i Victòria

reconegudes per llur excel·lent qualitat i economia de preu

De venda en els millors establiments de Granollers